

2021 m. gruodžio 17 d. Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybos pateiktas apeliacinis skundas dėl 2021 m. spalio 6 d. Bendrojo Teismo (trečioji kolegija) priimto sprendimo byloje T-342/20 *Indo European Foods / EUIPO*

(Byla C-801/21 P)

(2022/C 207/14)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantė: Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba, atstovaujama D. Hanf, V. Ruzek, D. Gaja, E. Markakis

Kitos proceso šalys: *Indo European Foods Ltd*, Hamid Ahmad Chakari

Apeliantės reikalavimai

Apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

- panaikinti visą sprendimą, priimtą byloje T-342/20,
- pripažinti, kad nėra pagrindo priimti sprendimo dėl Bendrajame Teisme pareikšto ieškinio dėl 2020 m. balandžio 2 d. EUIPO ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 1079-4), ir
- priteisti iš ieškovės pirmojoje instancijoje EUIPO bylinėjimosi išlaidas, patirtas, pateikiant šį apeliacinį skundą ir vykstant procesui Bendrajame Teisme.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdama apeliacinį skundą apeliantė EUIPO nurodo vienintelį pagrindą – suformuotoje jurisprudencijoje pripažinto reikalavimo, kad išliktų suinteresuotumas pareikšti ieškinį, pažeidimas, kurio keliamas Sąjungos teisės vienovei, darnai ir raidai svarbus klausimas.

- Pirmoji teisės klaida grindžiama tuo, kad Bendrasis Teismas pažeidė pagrindinę ir savarankišką bet kokio teismo proceso sąlygą, pripažintą suformuotoje jurisprudencijoje, t. y. kad turi išlikti suinteresuotumas pareikšti ieškinį, nes atsisakė nagrinėti aplinkybes, kurios atsirado po ginčijamo sprendimo priėmimo vien dėl to, kad šios aplinkybės negali paneigti ginčijamo sprendimo teisėtumo. Toks aiškinimas ne tik supriešina šį išankstinį procesinį reikalavimą ir vėlesnę teisėtumo kontrolę iš esmės. Dėl tokio aiškinimo reikalavimas, kad išliktų suinteresuotumas pareikšti ieškinį, praranda savitą ir nepriklausomą funkciją.
- Antroji teisės klaida grindžiama tuo, kad dėl šių priežasčių Bendrasis Teismas neįvertino, ar išliko ieškovės pirmojoje instancijoje suinteresuotumas pareikšti ieškinį. Sutelkęs dėmesį į teisėtumo kontrolę, Bendrasis Teismas neatsakė į klausimą dėl šio privalomo išankstinio reikalavimo: kokią naudą ieškovė pirmojoje instancijoje galėtų gauti iš ginčijamo sprendimo panaikinimo?
- Trečioji teisės klaida grindžiama tuo, kad Bendrasis Teismas nepadarė išvados, jog ieškovė pirmojoje instancijoje neįvykdė pareigos įrodyti, kad, pasibaigus pereinamajam laikotarpiui, ji ir toliau yra suinteresuota pareikšti ieškinį. Atsižvelgiant į tai, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas bus įregistruotas tik pasibaigus pereinamajam laikotarpiui, t. y. tuo metu, kai prekių ženklai, dėl kurių kilo ginčas, vienu metu neatliks (ir niekada neatliko) savo esminės funkcijos⁽¹⁾, EUIPO teigia, kad negalėjo kilti *ratione temporis* ir *ratione loci* ginčas. Iš to išplaukia, kad ieškovė pirmosios instancijos teisme negalėjo gauti jokios naudos iš šio proceso, todėl ji neįrodė, kad išliko suinteresuotumas pareikšti ieškinį.
- Ketvirtoji teisės klaida grindžiama tuo, kad dėl šių klaidų Bendrasis Teismas pažeidė ESS 50 straipsnio 3 dalį, Susitarimo dėl išstojimo⁽²⁾ 126 ir 127 straipsnius ir Reglamento 2017/1001 72 straipsnio 6 dalį, kurie išreiškia pagrindinį teritoriškumo principą, o EUIPO įpareigojama neatsižvelgti į pereinamojo laikotarpio pabaigos teises pasekmes šiai bylai.

- Šiame apeliaciniame skunde keliamas Sąjungos teisės vienovei, darnai ir raidai svarbus klausimas. Skundžiamame sprendime pritariama siauram horizontalaus reikalavimo, kad suinteresuotumas pareikšti ieškinį turi išlikti, aiškinimui. Minėtas reikalavimas grindžiamas valstybėms narėms bendra proceso teisės teorija, o Sąjungos teisėjo pateiktas išaiškinimas gali turėti didelės įtakos tam, kaip jį taikys nacionaliniai teismai. Šiame apeliaciniame skunde taip pat keliamas svarbus procesinio pobūdžio klausimas, kuris jokiū būdu neapsiriboja tik intelektinės nuosavybės teisės sritimi, t. y. kokios pasekmės kyla iš taisyklės, pagal kurią panaikinto akto autorius, norėdamas priimti jį pakeičiantį aktą, turi atsižvelgti į panaikinto akto priėmimo datą. Dėl ankstesnės *pendente lite* teisės išnykimo klausimo Bendrasis Teismas yra priėmęs prieštaringų sprendimų, o Teisingumo Teismas šį klausimą trumpai nagrinėjo tik priimdamas motyvuotą nutartį. Šiame apeliaciniame skunde taip pat keliamas bendras klausimas dėl faktinio Jungtinės Karalystės išstojimo iš Sąjungos pasekmių Sąjungos teisinei tvarkai.

(¹) 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2017/1001 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (OL L 154, 2017, p. 1) 11 straipsnis, 51 straipsnio 1 dalis, 66 straipsnio 1 dalis ir 71 straipsnio 3 dalis.

(²) Susitarimas dėl Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės išstojimo iš Europos Sąjungos ir Europos atominės energijos bendrijos (OL C 384 I, 2019, p. 1).

2022 m. sausio 10 d. *Sanford LP* pateiktas apeliacinis skundas dėl 2021 m. lapkričio 10 d. Bendrojo Teismo (penktoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-443/20 *Sanford / EUIPO – Avery Zweckform* (Etiketės)

(Byla C-19/22 P)

(2022/C 207/15)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantė: *Sanford LP*, atstovaujama *Rechtsanwalt J. Zecher*

Kitos proceso šalys: Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO), *Avery Zweckform GmbH*

2022 m. balandžio 6 d. nutartimi Teisingumo Teismas (prašymus priimti apeliacinį skundą nagrinėjanti kolegija) nutarė nepriimti apeliacinio skundo ir nurodė, kad *Sanford LP* padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

2022 m. sausio 28 d. *Nejvyšší soud České republiky* (Čekija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje YQ / *Ředitelství silnic a dálnic ČR*

(Byla C-57/22)

(2022/C 207/16)

Proceso kalba: čekų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Nejvyšší soud České republiky

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: YQ

Atsakovė: *Ředitelství silnic a dálnic ČR*